

Baron Goldkalbs Ankomſt; det er ikke noget ſtort Fremſkridt hverken i formel eller logiſk Henſeende, der er ſket ſiden Tid, hvis de Herrer erindre det Brev. Det er, ſom ſagt, den eneſte Grund, jeg kunde tænke mig til at lade Brevet afstrykke. Egentligt Valgtryk har der ikke været Tale om at udøve, og det er heller ikke ſket, thi ingen af de 14 Arbeidere have villet følge deres gamle Chef paa Valgdagen. Det forekommer mig derfor, at Mit, hvad der er yttret om Valgtryk i denne Kreds, ikke har Noget at betyde, og jeg ſkal derfor ikke lægge Vægt derpaa. Saameget mere Vægt maa der lægges paa andre Klagepunkter, ſom ere oplyſte, endogsaa i høiere Grad, end Klagen gaar ud paa. De Herrer ville erindre, at Klagerne, der blive tilbage, gaa ud paa, dels at Valget har været uforſvarligt, dels at Stemmegivningen har været urigtig, og i begge Henſeender er der virkelig oplyſt ſaa Meget, at man forbauses over, at et Valg kan gaa ſaa unøiagtigt til. Hvad da først Ledelſen angaar, ſaa er det oplyſt, at Valgbeſtyrelsens Formand, Juſtitſraad Becker, da Valghandlingen var ſtreden noget hen paa Eftermiddagen, ſom han udtrykte ſig, pludſelig lod udgaa den Bekjendtgjørelſe fra Ultanen, at de, der endnu agtede at ſtemme, maatte indfinde ſig inden et Kvartér ved Liſterne, vel at mærke, ved Liſterne, men ikke ſaaledes, ſom Valglovens § 42 foreſkriver, paa et forud angivet Sted, efterat Liſteførerne have opgivet for Formanden, at det nu ikke lader til, at der er flere, ſom ville ſtemme. Det er alſaa en fuldstændig vilkaarlig Opfordring, ſom Valgbeſtyrelsens Formand har ladet udgaa, og den bliver ogsaa forſaaavidt uden al Betydning. Den kan kun opfattes ſom en ganſke privat Liſtſyndelſe for Bølgere til at ſkynde ſig med at afgive deres Stemmer. Derimod har Valgbeſtyrelsens Formand fuldstændig undladt i Overensſtemmeſe med Valglovens § 42 at ſamle Valgliſterne paa eet Sted, efterat der var foregaaet en Opfordring om at møde og give Stemme paa dette Sted. Ja, ikke alene dette har han forſømt, men der er derved ogsaa foregaaet den Uregelmæssighed, at, efterat Liſteførerne havde ſtrevet deres Navne ind, hvilke efter Valgloven ere de ſidſte Navne, ſom ſkulle indſkrives, ſaa mødte der flere Bølgere, ſom ſik deres Stemmer indſkrevne og flere, ſom bleve afſkaarne fra at ſtemme. Det er alſaa en virkelig Feil, ſom er begaaet, og ſom, da Stemmeſorſkjellen kun er 7, kan have havt en afgjørende Indflydelse paa Valgets Udfald. Naar Klagerne have anket over, at man i Nyborg benyttede den Tidſtrift, ſom var given, til at ſætte Karer i Gang i Byen, for deri at hente Værkbrudne og Syge ud af Sengene, ja, ſom det ſynes, endog de Døde fra Kirkegaarden (Afbrydelse af Bønløkke.); jeg beder om Forladelſe, der er idetmindſte to Udhøde, ſom have ſtemt, og det er rimeligt, at der vilde viſe ſig at være flere, ifald Sagen blev nærmere underſøgt; men to Udhøde

ere anholdte, og der er den Mærkelighed derved, at man kun har kunnet finde en rimelig og fornuftig Forklarung med Henſyn til den ene, nemlig Kjøbmand N. Windlers Gaardskarl. Det blev oplyſt, at han ſlet ikke havde været der, men at der havde været en Anden i hans Sted. Hvad derimod Arbeidsmand Hans Rasmuſen, ſom ligger paa Byens Kirkegaard, ſom efter Valgliſten var anerkjendt af Liſteføreren og den Mand, der ſad ved Sden af ham, og ſom ſtemte paa Chriſtianſen, angaar, da har det ikke været muligt, trods de anſtillede Underſøgelſer, at finde, hvem der har været der i hans Sted, ſaa at overtroiffe Folk nok kunne komme paa den Tanke, at han ſelv har været der. Dette med Henſyn til Ledelſen af Valget. — Jeg har allerede antydet, at da Forſkjellen mellem Stemmerne kun er 7, og da det er givet, at Bølgere ere bleve afviſte, dels nogle, ſom vilde ſtemme for Chriſtianſen, og dels nogle, ſom vilde ſtemme for Lange, ſaa er det muligt, at allerede denne Omſtændighed kan have gjort Udſlaget til Fordel for Chriſtianſen. Der har derfor i Udvalget været opſtattet Lovl, om man ikke allerede af denne Grund ſkulde indſtille Valget til Forkaſtelſe; men det blev erkjendt, at det behøvedes ikke, da der, ſom de Herrer ville ſe, var Grunde nok endda. Da vi nemlig i Udvalget ſik Miſtante om, at Valgliſterne i Nyborg ikke vare ganſke korrekt affattede, ſaa anmodede vi Indenrigsministeriet om at foranſtalte, at Valgliſterne bleve tilſendte Udvalget, hvilket ogsaa ſkete, og da vi ſik dem at ſe, ſaa blev det Udvalget klart, at der meget vel kunde være indløbet ſaadanne Feiltagelſer ſom dem, der virkelig vare indløbene, og at der rimeligviſ var indløbet mange flere, ſom vilde være komne frem, ifald man havde underſøgt Sagen nærmere. Jeg ſkal ikke trætte det høje Thing med at opregne diſſe kuriøſe Feiltagelſer, ſom ere ſkete, men jeg ſkal kun omtale et Liſfelde, fordi det er et mere omtvivlet Spørgsmaal. Der er nemlig paſſeret det Liſfelde, at en Mand, hvis Bo var taget under Konkursbehandling, efterat Valgliſten var affattet, har mødt og ſtemt paa Chriſtianſen. Da der blev anket herover, ſvarede Valgbeſtyrelsens Formand, at dette var i ſin Orden og fuldkommen rigtigt, thi han var ſtemmeberettiget. Jeg veed ogsaa meget godt, at den Anſkuelſe, at Valgliſten er ene afgjørende i ſaa Henſeende, har gjort ſig gjældende ikke alene i Fortiden hos vore ſtore Mænd, ſom f. Ex. Eſchering og Monrad, men at den ogsaa nu gjør ſig gjældende hos levende Politikere. Jeg ſkal ikke forbyde mig i dette Spørgsmaal, der viſtnok er drøftet over 30 Gange paa Rigsdagen, og jeg ſkal ſaameget mindre gjøre det, ſom det, at denne Mand er mødt og har ſtemt, ikke efter min Mening har havt nogen afgjørende Indflydelse paa Valget; men jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at, naar Grundloven aldeles beſtemt ſiger, at enhver uberygtet Mand, der